

Luxemburg, 31 ianuarie 2012

*Domnului Villy Søvndal
Președinte
Consiliul Uniunii Europene
Rue de la Loi, 175*

B – 1048 BRUXELLES

Domnule președinte,

Am onoarea să vă transmit, făcând trimitere la declarația anexată la Decizia Consiliului din 20 decembrie 2007, un raport cu privire la punerea în aplicare a procedurii preliminară de urgență de către Curtea de Justiție.

Raportul este anexat în toate limbile oficiale.

Vă rog să primiți, domnule președinte, expresia înaltei mele considerații.

Vassilios SKOURIS

Raport cu privire la punerea în aplicare a procedurii preliminare de urgență de către Curtea de Justiție¹

Începând cu 1 martie 2008, o trimitere preliminară prin care se adresează una sau mai multe întrebări referitoare la spațiul de libertate, securitate și justiție poate să fie judecată, la cererea instanței naționale sau, în mod excepțional, din oficiu, potrivit procedurii de urgență². Prezentul raport cu privire la aplicarea acestei proceduri de către Curte realizează un prim bilanț referitor la perioada 1 martie 2008-6 octombrie 2011 (denumită în continuare „perioada de referință”), care include trei ani judiciari compleți.

Amintim că introducerea acestei proceduri s-a efectuat ca urmare a concluziilor președinției Consiliului European, care invita Comisia să prezinte, după consultarea Curții de Justiție, o propunere prin care să se urmărească „*să i se ofere acesteia din urmă mijloacele necesare pentru «a se pronunța cât mai rapid cu putință»*” prin instituirea unei proceduri „*care să permită examinarea în mod corect și rapid a întrebărilor preliminare referitoare la spațiul de libertate, securitate și justiție*”³. Comisia, considerând că trebuie „*să se aibă încredere în buna funcționare a Curții de Justiție*”, a indicat că „*la nevoie, în Statutul Curții de Justiție [...] și în Regulamentul său de procedură ar putea fi introduse norme speciale care să permită examinarea imediată a cauzelor deosebit de urgente*”⁴.

Propunerea, elaborată în cele din urmă de Curte, astfel cum a fost aprobată de Consiliu, a optat pentru introducerea unei proceduri preliminare de urgență care prezintă, în esență, trei particularități față de procedura preliminară obișnuită (și, prin urmare, față de procedura accelerată, care reproduce sub toate aspectele schema procedurală a unei proceduri obișnuite, pe care o accelerează totuși în mod semnificativ). În primul rând, la procedura scrisă nu participă decât părțile din litigiul principal, statul membru de care aparține instanța de trimitere, Comisia și celelalte instituții în situația în care este pus în discuție unul dintre actele

¹ Raport prezentat Consiliului în conformitate cu declarația din anexa la Decizia Consiliului din 20 decembrie 2007 (JO L 24, 29.1.2008, p. 44).

² Decizia Consiliului din 20 decembrie 2007 cu privire la modificarea Protocolului privind Statutul Curții de Justiție, JO L 24, 29.1.2008, p. 42; modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție, JO L 24, 29.1.2008, p. 39, și JO L 92, 13.4.2010, p. 12.

³ Concluziile președinției, Consiliul European de la Bruxelles, 4 și 5 noiembrie 2004, 14292/1/04, punctul 3-1.

⁴ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Curtea de Justiție a Comunităților Europene cu privire la adaptarea dispozițiilor titlului IV TCE referitoare la competențele Curții de Justiție în vederea asigurării unei protecții jurisdicționale mai efective, 28 iunie 2006, COM(2006) 346 final.

lor. Întrucât acestea din urmă stăpânesc limba de procedură a cauzei, procedura scrisă poate astfel să se declanșeze imediat, fără a fi necesar să se aștepte traducerea trimiterii preliminare în toate limbile oficiale. În al doilea rând, cauzele care pot să facă obiectul unei proceduri de urgență sunt repartizate unei camere desemnate în mod special în acest scop, care se pronunță fără trecerea prealabilă prin Reuniunea generală a Curții. În al treilea rând, comunicările în cadrul procedurii de urgență, atât cele din cadrul intern, cât și cele adresate părților și persoanelor interesate, se fac în măsura posibilului în întregime pe cale electronică. Se preconiza ca, prin aplicarea acestor măsuri, să se ajungă la o scurtare considerabilă a duratei procedurii.

1. Durata medie a procedurii în cauzele judecate potrivit procedurii preliminare de urgență

Cauzele judecate potrivit procedurii preliminare de urgență au fost soluționate, în medie, în 66 de zile (a se vedea tabelul nr. 1 din anexă). Nicio procedură nu a depășit durata de trei luni. Obiectivul principal urmărit și anunțat de Curte, și anume o soluționare a acestui tip de cauze în termene foarte scurte, de aproximativ două-patru luni, cu variații posibile în funcție de gradul de urgență, a fost, prin urmare, pe deplin îndeplinit.

2. Volumul și natura contenciosului vizat de procedura preliminară de urgență

Înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, procedura preliminară de urgență era aplicabilă în domeniile vizate de titlul VI din Tratatul privind Uniunea sau de titlul IV din cea de a treia parte din Tratatul CE. Începând cu 1 decembrie 2009, această procedură este aplicabilă în domeniile vizate de titlul V din cea de a treia parte din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care a regrupat dispozițiile de mai sus⁵. În special, de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competența Curții s-a lărgit în mod substanțial cu numărul de instanțe naționale care pot în prezent să sesizeze Curtea în domeniile vizate.

În perioada de referință, Curtea a fost sesizată cu **126** de cauze preliminare referitoare la spațiul de libertate, securitate și justiție, susceptibile, așadar, să fie judecate potrivit procedurii

⁵ Modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție, JO L 92, 13.4.2010, p. 12.

de urgență. Această cifră reprezintă **11,64 %** din totalul trimerilor preliminare introduse în această perioadă, și anume 1082.

Este interesant de menționat că, după introducerea procedurii preliminare de urgență, însă înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, doar 4,85 % din trimerile preliminare priveau spațiul de libertate, securitate și justiție⁶.

Dintre cele 126 de cauze care intră în domeniul de aplicare al procedurii preliminare de urgență, mai mult de jumătate (68 de cauze, adică 54 %) au privit cooperarea judiciară în materie civilă, dintre care două treimi (42 de cauze) Regulamentul nr. 44/2001⁷. Zece dintre aceste cauze au avut ca obiect interpretarea Regulamentelor nr. 1347/2000 și nr. 2201/2003⁸.

O treime din cele 126 de cauze susceptibile să fie judecate potrivit procedurii preliminare de urgență au avut ca obiect domeniul „vize, azil și imigrație” (43 de cauze, adică 34 %), din care 22 Directiva 2008/115/CE⁹ și articolul 14 din Directiva 2004/83/CE¹⁰.

În sfârșit, 18 din aceste 126 de cauze (respectiv 14 %) s-au referit la cooperarea în materie penală, din care 10 la Decizia-cadru 2002/584/JAI¹¹.

Dintre aceste 126 de cauze, 21 au fost însoțite de o cerere de aplicare a procedurii preliminare de urgență formulată de instanța națională, iar una dintre acestea a făcut în mod excepțional

⁶ 25 de cauze dintr-un total de 515 trimeri preliminare introduse între 1 martie 2008 și 30 noiembrie 2009.

⁷ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁸ Regulamentul (CE) nr. 1347/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești privind copiii comuni, JO L 160, 30.6.2000, p. 19, și Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, JO L 338, 23.12.2003, p. 1.

⁹ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

¹⁰ Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate, JO L 304, 30.9.2004, p. 2 sau 12.

¹¹ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

obiectul unei declanșări din oficiu a acestei proceduri ca urmare a cererii președintelui Curții¹².

Astfel, în perioada de referință, aproape **o cincime (17,5 %) din cauzele susceptibile să fie judecate potrivit procedurii preliminare de urgență au făcut obiectul unei cereri în acest sens.**

Dintre cele 22 de cereri, 12 au fost admise, inclusiv cea formulată de președintele Curții, respectiv mai mult de jumătate (aproximativ 55 %), 8 au fost respinse (a se vedea tabelul nr. 2 din anexă), iar 2 au rămas fără obiect¹³.

Jumătate din cele 12 cauze care s-au judecat potrivit procedurii preliminare de urgență s-au referit la competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești¹⁴. Un sfert dintre ele au privit mandatul european de arestare¹⁵. În sfârșit, ultimul sfert din aceste cauze s-a referit la domeniul „vize, azil și imigrație” și a privit în special interpretarea Directivei 2008/115/CE¹⁶.

Din aceste elemente statistice pot fi trase două concluzii principale.

Pe de o parte, deși, în valoare absolută, numărul de cereri a rămas modest¹⁷, proporția de asemenea cereri prin raportare la cauzele care intră în domeniul de aplicare potențial al procedurii preliminare de urgență, și anume aproape o cincime, nu este totuși neglijabil.

Pe de altă parte, motivele invocate de instanțele naționale în susținerea cererilor lor de aplicare a procedurii de urgență au fost, în majoritate, întemeiate, având în vedere că mai mult de jumătate au fost admise.

¹² Articolul 104b alineatul (1) primul și al treilea paragraf din Regulamentul de procedură permite Curții ca, în mod excepțional, să judece din oficiu o trimitere preliminară potrivit procedurii de urgență. Președintele este cel care are sarcina de a solicita camerei desemnate, în cazul în care instanța națională nu a formulat o cerere de aplicare a procedurii de urgență și dacă aplicarea acestei proceduri apare, la prima vedere, ca fiind necesară, să se pronunțe asupra necesității de a judeca trimiterea preliminară potrivit acestei proceduri. Această dispoziție nu a fost utilizată decât o singură dată, în cauza C-491/10, Aguirre Zarraga.

¹³ Este vorba de cauzele C-140/11, Ngagne, și C-156/11, Music, care au făcut obiectul unei retrageri a trimiterii de către instanța de trimitere după pronunțarea hotărârii în cauza conexă C-61/11 PPU, El Dridi Hassen, și care au fost radiate înainte de pronunțarea camerei desemnate asupra cererii de aplicare a procedurii preliminare de urgență.

¹⁴ A se vedea nota de subsol 8.

¹⁵ A se vedea nota de subsol 11.

¹⁶ A se vedea nota de subsol 9.

¹⁷ Este puțin probabil ca această relativă moderație a instanțelor naționale să fie imputabilă vreunei necunoașteri a procedurii instituite, având în vedere că cererile introduse în perioada de referință emană de la instanțe de diferite grade de jurisdicție și din mai multe state membre.

3. Desfășurarea procedurii scrise și orale

Curtea nu a utilizat niciodată posibilitatea de omitere a procedurii scrise în cazuri de urgență deosebită, prevăzută la articolul 104b alineatul (4) din Regulamentul de procedură.

În medie, durata procedurii scrise în cauzele care au beneficiat de procedura preliminară de urgență a fost mai mare de 16 zile¹⁸ (a se vedea tabelul nr. 3 din anexă). Astfel, Curtea s-a preocupat ca statele membre să dispună de timpul necesar pentru redactarea observațiilor scrise, termen pe care Consiliul a invitat Curtea să nu îl reducă la mai puțin de 10 zile lucrătoare¹⁹.

Aceeași preocupare s-a manifestat și cu ocazia stabilirii datei ședinței, care s-a ținut, în medie, cu puțin peste 16 zile după comunicarea către părți și persoanele interesate a observațiilor scrise depuse și a traducerilor acestora (a se vedea tabelul 3 din anexă).

Participarea la ședință a statelor membre, altele decât statul membru de care aparține instanța de trimitere, a fost, în schimb, ridicată, având în vedere că, în medie, trei state membre s-au înfățișat pentru a-și prezenta observațiile orale (a se vedea tabelul nr. 4 din anexă), în condițiile în care pe un eșantion reprezentativ de ședințe organizate în proceduri preliminare²⁰ participă la ședință, în medie, un singur stat membru (în afara celui de care aparține instanța de trimitere).

Luările de poziție ale avocatului general în procedurile preliminare de urgență au fost prezentate în medie cu puțin peste trei zile după ședință (a se vedea tabelul nr. 3) și, cu o singură excepție²¹, toate au făcut obiectul unei publicări²².

4. Desemnarea camerei care are sarcina să judece cauzele care fac obiectul unei cereri de judecare potrivit procedurii preliminare de urgență

¹⁸ Articolul 104b alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură prevede că decizia de judecare a trimiterii potrivit procedurii de urgență stabilește termenul în interiorul căruia părțile și persoanele interesate abilitate să participe la procedura scrisă pot depune memorii sau observații scrise.

¹⁹ Declarația Consiliului anexată la Decizia Consiliului din 20 decembrie 2007, JO L 24, 29.1.2008, p. 44.

²⁰ Și anume toate ședințele organizate, în fața tuturor completelor de judecată, în luna octombrie 2011.

²¹ În cauza C-388/08 PPU, Leymann și Pustovarov.

²² În conformitate cu practica Curții, luările de poziție, atunci când sunt prezentate în formă scrisă, se publică, cu excepția situației în care completul de judecată, după ascultarea avocatului general, adoptă o decizie contrară.

În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, Curtea a desemnat în cadrul ei camerele care au avut sarcina să soluționeze cauzele care au făcut obiectul unei cereri de judecare potrivit procedurii preliminare de urgență. Curtea nu a desemnat niciodată mai mult de o cameră de cinci judecători în acest sens.

În perioada de referință, cele patru camere de cinci judecători câte numără în prezent Curtea au fost desemnate în mod succesiv²³. Astfel, marea majoritate a judecătorilor Curții au avut ocazia de a face parte din complete de judecată într-o cauză care a făcut obiectul unei cereri de judecare potrivit procedurii preliminare de urgență.

Camerele desemnate au judecat întotdeauna în complet de cinci judecători²⁴. Cu o singură ocazie, camera desemnată a decis trimiterea cauzei în fața Curții în vederea atribuirii sale unui complet de judecată format din mai mulți judecători²⁵.

Deși numărul de cereri de aplicare a procedurii preliminare de urgență, care au fost în mare parte succesive și nu au impus decât cu rare ocazii o examinare concomitentă de către camera desemnată, nu a justificat desemnarea mai multor camere care să se pronunțe simultan, gestionarea cauzelor judecate potrivit procedurii de urgență s-a dovedit totuși deosebit de împovărătoare pentru camera vizată.

5. Practica urmată de Curte cu privire la deciziile de a declanșa sau de a nu declanșa procedura de urgență

Din cauza celerității extreme cu care camera desemnată trebuie să se pronunțe asupra cererilor de aplicare a procedurii preliminare de urgență, termen care a fost în perioada de referință de puțin peste opt zile, în medie²⁶ (a se vedea tabelul nr. 3 din anexă), deciziile cu privire la declanșarea sau nedeclanșarea procedurii de urgență nu se motivează.

²³ Camera a treia, pentru perioada 1 martie 2008-6 octombrie 2008; Camera a doua pentru perioada 7 octombrie 2008-6 octombrie 2009; Camera a treia, în noua componență (fosta Cameră a patra), pentru perioada 7 octombrie 2009-6 octombrie 2010; Camera întâi pentru perioada 7 octombrie 2010-6 octombrie 2011.

²⁴ Potrivit articolului 104b alineatul (5) din Regulamentul de procedură, camera desemnată poate decide să judece în complet de trei judecători.

²⁵ În cauza C-357/09 PPU, Kadzoev, trimisă de Curte în fața Marii Camere.

²⁶ Acest termen include timpul necesar traducerii cererii înainte de examinarea ei.

O analiză a împrejurărilor de fapt și de drept în care au fost admise cererile de judecare a cauzelor potrivit procedurii preliminare de urgență permite totuși identificarea a două tipuri de situații care au determinat Curtea să se pronunțe cât mai rapid cu putință:

– în cazul în care există riscul unei deteriorări ireparabile a relației părinte-copil, de exemplu atunci când în discuție se află înapoierea unui copil privat de contactul cu unul dintre părinți (C-195/08 PPU, Rinau; C-403/09 PPU, Detiček; C-211/10 PPU, Povse; C-400/10 PPU, McB.; C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga; C-497/10 PPU, Mercredi) sau reîntregirea familiei (C-155/11 PPU, Imran);

– în cazul în care o persoană se află în stare de detenție, iar menținerea acesteia depinde de răspunsul care trebuie să fie dat de Curte (C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea; C-388/08 PPU, Leymann și Pustovarov; C-357/09 PPU, Kadzoev; C-105/10 PPU, Gataev și Gataeva; C-61/11 PPU, El Dridi Hassen).

Această practică este conformă cu ipotezele avute în vedere de Curte în Nota sa de informare cu privire la efectuarea trimerelor preliminare de către instanțele naționale²⁷ și în invitația Consiliului de aplicare a procedurii preliminare de urgență în situații privative de libertate²⁸, care a fost înscrisă la articolul 267 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

6. Modalitățile de comunicare

Comunicările înscrisurilor, atât cele din cadrul intern, cât și cele adresate părților și persoanelor interesate, s-au efectuat pe cale electronică, grație creării „cutiilor poștale funcționale”, consacrate în mod specific schimburilor referitoare la procedura preliminară de urgență.

Deși, de la introducerea la Curte a unui sistem generalizat de depunere și de comunicare a actelor de procedură pe cale electronică²⁹, avantajul acestor „cutii poștale funcționale” a

²⁷ JO C 160, 28.5.2011, p. 1, punctul 37: „[...] o instanță națională ar putea, de exemplu, să decidă prezentarea unei cereri de aplicare a procedurii preliminare de urgență în următoarele situații: în cazul, prevăzut la articolul 267 al patrulea paragraf din TFUE, al unei persoane deținute sau lipsite de libertate, atunci când răspunsul la întrebarea adresată este determinant în aprecierea situației juridice a acelei persoane sau atunci când, cu ocazia unui litigiu privind autoritatea părintească sau încredințarea copiilor, competența instanței sesizate în temeiul dreptului Uniunii depinde de răspunsul la întrebarea preliminară.”

²⁸ Declarația Consiliului anexată la Decizia Consiliului din 20 decembrie 2007, JO L 24, 29.1.2008, p. 44.

²⁹ Decizia Curții de Justiție din 13 septembrie 2011 privind depunerea și comunicarea actelor de procedură prin intermediul aplicației e-Curia, JO C 289, 1.10.2011, p. 7.

devenit relativ în privința accelerării transmiterii informației, care era preconizată prin utilizarea acestui mod de comunicare, ele au permis totuși plasarea comunicărilor referitoare la procedura preliminară de urgență într-un circuit distinct, care face obiectul unei atenții deosebite și continue, contribuind astfel la menținerea în alertă a tuturor actorilor.

Perioada de referință a constituit o bună perioadă de rodaj pentru aplicarea procedurii preliminare de urgență de către Curte. Fluxul moderat al cererilor a facilitat o aplicare fără probleme, dându-se în același timp ocazia de a se măsura constrângerile dictate de această procedură, care sunt impuse nu numai camerei desemnate, ci și serviciilor Curții, în special celor de traducere, de interpretare și grefei. În situația unor resurse neschimbate, o creștere sensibilă a unor cereri justificate ar necesita eforturi considerabile pentru menținerea obiectivelor fixate și nu ar rămâne probabil fără repercusiuni asupra judecării celorlalte cauze.

Tabelul nr. 1

Durata procedurii în cauzele judecate potrivit procedurii preliminară de urgență

Cauza	Durata (în zile)
1. C-195/08 PPU, Rinau <i>Instanța de trimitere: Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, Lituania</i> <i>Obiectul: competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești</i>	58 ³⁰
2. C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea <i>Instanța de trimitere: Cour d'appel de Montpellier, Franța</i> <i>Obiectul: mandat european de arestare</i>	40
3. C-388/08 PPU, Leymann și Pustovarov <i>Instanța de trimitere: Korkein oikeus, Finlanda</i> <i>Obiectul: mandat european de arestare</i>	87
4. C-357/09 PPU, Kadzoev ³¹ <i>Instanța de trimitere: Administrativen sad Sofia-grad, Bulgaria</i> <i>Obiectul: returnare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală</i>	84
5. C-403/09 PPU, Detiček <i>Instanța de trimitere: Višje sodišče v Mariboru, Slovenia</i> <i>Obiectul: competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești</i>	64
6. C-105/10 PPU, Gataev și Gataeva ³² <i>Instanța de trimitere: Korkein oikeus, Finlanda</i> <i>Obiectul: mandat european de arestare și statutul de refugiat</i>	/
7. C-211/10 PPU, Povse <i>Instanța de trimitere: Oberster Gerichtshof, Austria</i> <i>Obiectul: competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești</i>	59
8. C-400/10 PPU, McB. <i>Instanța de trimitere: Supreme Court, Irlanda</i> <i>Obiectul: competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești</i>	60
9. C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga <i>Instanța de trimitere: Oberlandesgericht Celle, Germania</i> <i>Obiectul: competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești</i>	68
10. C-497/10 PPU, Mercredi <i>Instanța de trimitere: Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Regatul Unit</i> <i>Obiectul: competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești</i>	65
11. C-61/11 PPU, El Dridi Hassen <i>Instanța de trimitere: Corte di Appello di Trento, Italia</i> <i>Obiectul: returnare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală</i>	77
12. C-155/11 PPU, Imran ³³ <i>Instanța de trimitere: Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle-Lelystad, Țările de Jos</i> <i>Obiectul: dreptul la reîntregirea familiei</i>	/
Media	66,2

³⁰ 50 de zile de la cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii de urgență.

³¹ Această cauză a fost trimisă în fața Marii Camere.

³² Această cauză a făcut obiectul unei retrageri din partea instanței de trimitere și a fost radiată prin Ordonanța din 3 aprilie 2010.

³³ Această cauză a fost soluționată printr-o ordonanță de nepronunțare asupra fondului, la 10 iunie 2011.

Tabelul nr. 2

Lista cauzelor în care cererea de judecare potrivit procedurii preliminare de urgență a fost respinsă

	Examinare procedurală ulterioară
1. C-123/08, Wolzenburg <i>Instanța de trimitere: Rechtbank Amsterdam, Țările de Jos</i> <i>Obiectul: mandat european de arestare</i>	/
2. C-261/08, Zurita García <i>Instanța de trimitere: Tribunal Superior de Justicia de Murcia, Spania</i> <i>Obiectul: Codul frontierei Schengen</i>	/
3. C-375/08, Pontini <i>Instanța de trimitere: Tribunale di Treviso, Italia</i> <i>Obiectul: nu intră în domeniul în care se aplică procedura preliminară de urgență</i>	/
4. C-261/09, Mantello <i>Instanța de trimitere: Oberlandesgericht Stuttgart, Germania</i> <i>Obiectul: mandat european de arestare</i>	/
5. C-264/10, Kita ³⁴ <i>Instanța de trimitere: Înalta Curte de Casație și Justiție, România</i> <i>Obiectul: mandat european de arestare</i>	/
6. C-175/11, HID și BA <i>Instanța de trimitere: High Court of Ireland, Irlanda</i> <i>Obiectul: statutul de refugiat</i>	/
7. C-277/11, MM ³⁵ <i>Instanța de trimitere: High Court of Ireland, Irlanda</i> <i>Obiectul: statutul de refugiat</i>	Examinare cu prioritate
8. C-329/11, Achughbabian <i>Instanța de trimitere: Cour d'appel de Paris, Franța</i> <i>Obiectul: returnare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală</i>	Procedură accelerată ³⁶

³⁴ Această cauză a fost radiată ca urmare a retragerii de către instanța de trimitere.

³⁵ În această cauză, instanța de trimitere a formulat două cereri de aplicare a procedurii preliminare de urgență, respinse în mod succesiv.

³⁶ A se vedea Ordonanța președintelui Curții din 30 septembrie 2011 (în special punctele 9-12).

Tabelul nr. 3

Durata anumitor etape ale procedurii

Cauza	Durata dintre introducerea cererii și decizie (în zile)	Durata procedurii scrise (în zile)	Durata dintre comunicarea memoriilor și ședință (în zile)	Termen între ședință și luarea de poziție a avocatului general (în zile)
1. C-123/08, Wolzenburg	12			
2. C-195/08 PPU, Rinau	1	17	10	5
3. C-261/08, Zurita García	6			
4. C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea	4	15	13	0
5. C-375/08, Pontini	3			
6. C-388/08 PPU, Leymann și Pustovarov	6	19	33	0
7. C-261/09, Mantello	6			
8. C-357/09 PPU, Kadzoev	15	15	18	14
9. C-403/09 PPU, Detiček	7	16	21	2
10. C-105/10 PPU, Gataev și Gataeva	5	15		
11. C-211/10 PPU, Povse	8	15	11	2
12. C-264/10, Kita	11			
13. C-400/10 PPU, McB.	5	16	19	2
14. C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga	9	18	17	1
15. C-497/10 PPU, Mercredi	10	17	8	5
16. C-61/11 PPU, El Dridi Hassen	7	17	15	2
17. C-155/11 PPU, Imran	3	21		
18. C-175/11, HID și BA	19			
19. C-277/11, MM	16 (10 ³⁷)			
20. C-329/11, Achughabian	12			
Media	8,3	16,75	16,5	3,3

³⁷ Cu ocazia celei de a doua cereri de aplicare a procedurii preliminară de urgență.

Tabelul nr. 4
Participarea statelor membre
(altele decât statul membru de care aparține instanța de trimitere)
la procedura orală în cauzele judecate potrivit procedurii preliminară de urgență

Cauza
1. C-195/08 PPU, Rinau <i>Germania, Franța, Letonia, Țările de Jos, Regatul Unit</i>
2. C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea <i>Spania</i>
3. C-388/08 PPU, Leymann și Pustovarov <i>Spania, Țările de Jos</i>
4. C-357/09 PPU, Kadzoev <i>Lituania</i>
5. C-403/09 PPU, Detiček <i>Republica Cehă, Germania, Franța, Italia, Letonia, Polonia</i>
6. <i>C-105/10 PPU, Gataev și Gataeva</i> ³⁸
7. C-211/10 PPU, Povse <i>Republica Cehă, Germania, Franța, Italia, Letonia, Slovenia, Regatul Unit</i>
8. C-400/10 PPU, McB. <i>Germania</i>
9. C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga <i>Grecia, Spania, Franța, Letonia</i>
10. C-497/10 PPU, Mercredi <i>Germania, Irlanda, Franța</i>
11. C-61/11 PPU, El Dridi Hassen /
12. <i>C-155/11 PPU, Imran</i> ³⁹

³⁸ Retragerea de către instanța de trimitere a parvenit Curții înainte de organizarea ședinței.

³⁹ Ședința nu s-a ținut în această cauză, care s-a soluționat printr-o ordonanță de nepronunțare asupra fondului.